

Марка Томић

ПУТОВАЊЕ

БРОШ ОД РУЖИНОГ СКЕЛЕТА

Имам скромну мимику и камење у цегеру.
Цветове ми је дала груба старица
у зеленој сукњи,
непомична фигура пијачних радости.
До куће не помера прсте
и леденом чврстином чувам
њено пољско цвеће.
Остатак дана ми се распарчава
у тврде маслинасте сенке.
Личи на ирске пејсаже,
изоштрене ветром.
Смислила сам.
Направићу брош од ружиног скелета.

ЧЕТИРИ ДАНА У БЕРЛИНУ

Спектакл бунде француског шпијуна.
Његов извештај је магнет у лавиринту.
Плава светлуцава ципелица је
грађа за халуцинације у берлинском хотелу.
Збуњен је у кући за лутке.

Забављачице су препредене хаику скулптуре,
преадолесценткиње окупираног града и
претерано ниског неба.
Све личи на препричавање Кафке из високог деколтеа.

Осумљичени су често вешти картароши.

ПУТОВАЊЕ

Ужурбана тишина ми разгибава сету.
Малаксалост чаја пред пут.
Јутро је било у праху –
као пудер или ванилин шећер.
Таксиста замара вилицу кикирикијем,
цигаром одржава равнотежу међу прстима.
Посматрам мостове –
послушне градске облаке.
Све што видим моје је:
сукња од буклеа,
златни окери лишћа,
кишом скициране фигуре...

У аутобусу ћу оставити неколико сати сна,
негде између грубе црвене завесе
и прљавог наслона.
Све узнемирено
утрнуло је,
кришом,
у дискретном затамњењу.
Постоји само неодређен простор као течна поезија.
Ту је столица
и један пурпурни корсет.